

risici forbundet med disse transaktioner. En securitisation er en transaktion eller ordning, hvorved en pulje af forholdsvis homogene lån, der oprindeligt blev etableret i et penge- eller kreditinstitut, omdannes til værdipapirer med henblik på at gøre lånene eller risikoen på lånene omsættelig og reducere den mængde kapital, som långiver har bundet i bestemte udlån (f.eks. billån eller realkreditlån) samtidigt med, at risikoen ved lånene reduceres. I praksis minder teknikken i securitisationer om f.eks. udstedelse af realkreditobligationer, men kan også omfatte andre typer af lån end realkreditlån. En vigtig forskel er dog, at obligationer, udstedt i medfør af en securitisation, opdeles i kategorier efter kreditrisiko. Dette er ikke tilfældet for danske realkreditobligationer, som disse er strukturerede i dag.

Også reglerne for beregning af solvenskravet til modpartsrisiko er udbygget væsentligt og omfatter nu bl.a. mulighed for at anvende interne modeller. Modpartsrisiko er risikoen for, at modparten i en kontrakt, der involverer afledte finansielle instrumenter (eksempelvis futures, optioner og swaps), ikke kan eller vil opfylde sine forpligtelser.

Solvenskravet udvides til også at omfatte nye former for risici. Det drejer sig om de såkaldte operationelle risici. Ved operationelle risici forstås risici for tab som følge af u hensigtsmæssige eller mangelfulde interne procedurer, menneskelige fejl og systemmæssige fejl eller som følge af eksterne begivenheder, inklusiv retlige risici.

Det omarbejdede direktiv pålægger også institutterne selv at opgøre deres individuelle solvensbehov. Det individuelle solvensbehov er instituttets egen vurdering af, hvor meget kapital, der er nødvendig for at drive det pågældende institut. I opgørelsen skal der tages højde for, om instituttet er udsat for særlige risici, f.eks. som følge af mange store engagementer, eller hvis kundesammensætningen er meget ensartet, hvilket kan gøre det vanskeligt for instituttet at sprede sin risiko. Det individuelle solvensbehov skal være større end eller lig med minimumssolvenskravet på 8 pct.

Som et led i opgørelsen af det individuelle solvensbehov stiller det omarbejdede direktiv desuden krav til institutterne om at etablere interne procedurer til risikomåling og risikostyring, så kapitalen til enhver tid er passende i forhold til instituttets risici. Disse principper er allerede delvist gennemført i dansk ret ved de gældende regler om institutternes individuelle solvensbehov og solvenskrav. De krav, som direktivet stiller til risikomåling og risikostyring, gennemføres dog først ved nærværende lovforslag.

Institutternes opgørelse af det individuelle solvensbehov modsvares i det omarbejdede direktiv af, at der også stilles øgede krav til tilsynsmyndighedernes vurdering af institutternes kapitaldækning, herunder muligheden for at fastsætte individuelle solvenskrav samt muligheden for at pålægge institutterne at foretage nedskrivninger af instituttets aktiver til brug for opgørelsen af basiskapitalen. Reglerne om myndighedernes mulighed for at fastsætte et individuelt solvenskrav er allerede gennemført i dansk ret.

Herudover stiller det omarbejdede direktiv krav om, at myndighederne skal kontrollere, at institutterne overholder forpligtelserne til at have interne procedurer for risikomåling og -styring. Denne kontrol skal anvendes i forbindelse med myndighedernes vurdering af, om der skal fastsættes et højere individuelt solvenskrav end det individuelle solvensbehov, instituttet selv har fastsat.

Det omarbejdede direktiv indeholder også bestemmelser om, at institutterne skal offentliggøre oplysninger om deres risici til markedet og kunderne. Dette krav er indsat, for at markedet skal kunne udøve en selvdisciplinerende indflydelse på institutternes risikostyring, og for at kunderne skal kunne se, hvor godt institutterne har dækket deres risici i forhold til andre institutter.

Direktivet indeholder også nye regler om delkonsolidering. Ved en konsolidering forstås en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder (f.eks. en dattervirksomhed og en modervirksomhed). En opgørelse på konsolideret basis tilsigter, at kapitalkravene til en finansiel concern bliver ens, uanset hvordan concernen er opbygget. En delkonsolidering skal sikre, at kapitalen inden for en concern er passende fordelt.

Det gældende princip om, at solvenskravet skal opfyldes på såvel individuel basis som på koncernbasis, opretholdes. Efter direktivet skal der dog fremover foretages en konsolidering af en dattervirksomhed og dennes dattervirksomhed, hvis sidstnævnte er hjemmehørende i et tredjeland og er af en specifik virksomhedstype, eksempelvis en bank eller et realkreditinstitut. Finanstilsynet kan som hidtil undtage herfra inden for rammerne i direktivet.

Endelig indeholder det omarbejdede direktiv mindre ændringer i reglerne om opgørelse af basiskapitalen. Basiskapitalen er den kapital, som en finansiel virksomhed skal have for at kunne drive virksomhed i henhold til loven.

Det omarbejdede direktiv indeholder flere ændringer, der skal styrke samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne.